

[Torben Lund]

telse til den særlige ægtefælleskala. Det betyder, at man ikke kan komme i en bedre afgiftsmæssig situation end børn; man kan altså ikke få samme status i afgiftsmæssig henseende som ægtefæller har.

Agnete Laustsen (KF):

Mens bemærkningerne til de radikales forslag om her og nu at indføre partnerskab for homoseksuelle på samme vilkår og under samme forhold, som et ægteskab indgås eller opløses for den sags skyld, er meget kortfattede, rummer bemærkningerne til det andet forslag, nemlig om nedsættelse af en kommission, mange flere og også meget mere nuancerede betragtninger. Det fremgår tydeligt og klart af disse bemærkninger, at lovgivningen om homoseksuelles forhold er mere kompliceret end som så, og at man ikke blot med et pennestrøg, som de radikale foreslår, kan registrere homoseksuelle som ægteskabelige partnere med alle de højst forskelligartede retsvirkninger, som følger af et ægteskab.

Jeg synes derfor ligesom hr. Torben Lund, uanset hvad hr. Bernhard Baunsgaard bemærkede, at det virker noget selvmodsigende, når de radikale foreslår øjeblikkelig partnerskabsregistrering og samtidig går ind for et formentlig langvarigt kommissionsarbejde, fordi man jo trods alt erkender, at problemerne er meget komplekse.

Det drejer sig – det fremgår af ægteskabsudvalgets betænkning 5 – alene på det person-, familie- og arveretlige område samt på skatteområdet om ikke mindre end 38 love, som vedrører disse forhold, og dertil kommer alle de rettigheder, forpligtelser, eller hvad det nu måtte være, som følger af yderst forskelligartede love, lige fra som omtalt i det andet beslutningsforslag overtagelse af ålegårdsrettigheder til overtagelse af skorstensfejervirksomhed ved dødsfald.

Bortset fra at de radikale i deres beslutningsforslag helt synes at overse alle praktiske konsekvenser, overser de tilsyneladende også, at ægteskab for langt de fleste mennesker, tror jeg, og i alle tilfælde for det konservative folkeparti, er et samlivsforhold, som har sit udspring i forholdet mellem mand og kvinde, og hvis grundlag er at være rammen om børn og familie. Det udelukker naturligvis og heldigvis da ikke, at menne-

sker kan leve sammen under andre og lige så lykkelige eller ulykkelige forhold, men retsvirkningerne for disse samlivsformer kan og bør ikke nødvendigvis være de samme som gælder for et ægteskab.

Jeg betvivler i øvrigt, at der blandt homoseksuelle skulle eksistere større lyst til offentligt at lade sig registrere som sådanne. Det kan i øvrigt undre mig lidt, at netop de radikale optræder som fortalere for registrering, når de på så mange andre områder tager afstand fra alt, hvad der overhovedet har med det at gøre.

Jeg er derfor enig med justitsministeren i, at vi når til en langt mere tilfredsstillende løsning, hvis vi praktisk og enkeltvis løser de problemer, som eksisterer og måtte opstå. Det er også den fremgangsmåde, vi hidtil har fulgt, bl.a., som justitsministeren nævnedet, inden for boliglovgivningen, og jeg synes, at det bør vi blive ved med, fremfor at vi uden at kunne overskue konsekvenserne og behovet lader en følelsesmæssig bølge og, skal vi sige lidt misforstået frisind overvælde os til at etablere en slags ægteskab af anden grad.

Af samme grund mener vi fra konservativ side ikke, at der er behov for at nedsætte en særlig homoseksualitetskommission i lighed med den, som nu i Sverige arbejder på 8. år. Vi vil ikke undervurdere betydningen af at vide mere om homoseksuelles stilling i samfundet såvel samlivsmæssigt som socialt og juridisk. Men det er trods alt ikke ganske ukendte problemer, som allerede her i landet løses pragmatisk og med den liberale forståelse for minoriteter, som vi trods alt på mange områder kan rose os af. Hvorfor ikke – selv om jeg indrømmer, at ikke alt godt kommer fra Sverige – se lidt på de resultater, denne længe arbejdende kommission dér eventuelt når frem til, fremfor at udsætte alle problemernes løsning, til vi selv engang får en tilsvarende kommission sat i gang med nøjagtig de samme problemer?

Vi ser meget gerne en løsning på homoseksuelles mange og forskelligartede problemer, men vi finder ikke denne løsning i sidestilling med ægteskab, og vi finder, at vi hurtigere og bedre kan løse de praktiske problemer ved lovgivning, efterhånden som der viser sig behov derfor, fremfor at henvise samtlige problemer til en kommission, der jo erfaringsmæssigt sidder meget længe.